

In memoriam

Toch nog onverwacht is onze collega dr. Cees de Waart op 29 september 2009 op 84-jarige leeftijd overleden. Hij was de laatste jaren niet meer actief bij de Nestoren van de NVKC.

Cees was een markante figuur in de kring van Amsterdamse klinisch chemici, met collegae als De Vries, Wille-

brands, Van Leurs, Kruiswijk, Van Triet en Dickhout. Hij werkte wel buiten Amsterdam, in Purmerend, maar hoorde evident bij de hoofdstedelijke groep. In de kring Amsterdam en de NVKC viel hij op door zijn strijdvaardigheid en scherpzinnigheid.

Hij is in 1925 geboren in Vlaardingen en volgde in Vlissingen de HBS. Hij studeerde scheikunde aan de VU, hoofdvak organische chemie en bijvakken fysiologische chemie en economie, waar hij ook summa cum laude promoveerde op een proefschrift getiteld 'Some derivatives of diphenylhydramine as inhibitors of the intermediary metabolism'. Tijdens zijn studie was Cees actief als leraar scheikunde op het Christelijk Lyceum in Amsterdam. Na zijn promotie vervulde hij een fellowship aan de Canadian National Research Council. Na zijn terugkeer uit Canada combineerde hij zijn baan als wetenschappelijk hoofdmedewerker van de afdeling Fysiologische Chemie van de VU eerst met die van adviseur van de laboratoria van de ziekenhuizen in Purmerend. Later nam hij de dagelijkse leiding op zich als hoofd van de laboratoria. In 1968, toen het Nicolaas Tulp ziekenhuis in zijn woonplaats Amstelveen opende, werd hij ook daar hoofd van het laboratorium. Hij had zijn functie bij de VU toen al opgegeven.

De jonge klinisch chemici vonden in Cees de Waart de oudere collega die nergens bang voor was. Hij straalde dat ook uit als Grootmajoor b.d.. Hij heeft vijf maal de Elfstedentocht uitgereden en jaagde op beren in Alaska, zelfs helemaal op het eiland Zodiak in de Beringstraat. Daarnaast vocht hij ettelijke conflicten uit met de directies van zijn ziekenhuizen. Als klinisch chemicus met drie standaardcontracten bij drie ziekenhuizen heeft hij zich een gedegen juridische kennis eigen moeten maken, die hij met succes wist toe te passen. In de NVKC was Cees een warm en overtuigend pleitbezorger van de onafhankelijke positie van de klinisch chemicus binnen de medische staf.

In zijn laatste jaren als klinisch chemicus hield hij zich bezig met het programma van eisen voor een nieuw laboratorium voor het Waterland Ziekenhuis, resultante van de fusie van de twee oude ziekenhuizen in Purmerend. Tineke Vahlkamp, die onder zijn stimulerende leiding scheikunde ging studeren en opklom van analiste tot klinisch chemicus, nam later zijn functie als hoofd van het laboratorium over. Na zijn pensionering is Cees toetreden tot de Raad van Toezicht van het Waterland Ziekenhuis.

Ook als Nestor van de NVKC heeft Cees de Waart een belangrijke rol gespeeld. Vele malen hebben de Nestoren vergaderd in het clubhuis van zijn Jachtvereniging, een omgeving die zo goed bij hem paste en waar hij graag mee pronkte. Veel Nestoren bewaren er goede herinneringen aan. Hieraan is nu helaas een einde gekomen.

Zijn vrouw en kinderen hebben hun man en vader verloren, zijn collegae een markant lid van het eerste uur. Wij zullen met weemoed aan hem denken.

Erik Smit